

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 222/21
V Luxemburgu 16. decembra 2021

Rozsudok vo veci C-203/20
AB a i.

Zásada *ne bis in idem* nebráni vydaniu európskeho zatykača voči osobám obžalovaným z únosu syna bývalého slovenského prezidenta

Zastavenie trestného stíhania amnestiou a jej zrušenie nepredstavujú prekážku vydaniu zatykača, keďže vnútroštátne súdne orgány ešte nerozhodli o trestnoprávnej zodpovednosti obvinených osôb

Bývalí príslušníci slovenskej tajnej služby sú na Slovensku obžalovaní z toho, že v roku 1995 spáchali sériu trestných činov, vrátane zavraždenia do cudziny, ktorého obeťou sa stal syn vtedajšieho slovenského prezidenta.

Dňa 3. marca 1998 slovenský predseda vlády, ktorý v tom čase z dôvodu uplynutia funkčného obdobia prezidenta Slovenskej republiky vykonával jeho právomoci, udelil amnestiu vzťahujúcu sa na tieto trestné činy. Trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre predmetné trestné činy, bolo preto 29. júna 2001 zastavené. Podľa slovenského práva malo toto zastavenie trestného stíhania účinky oslobodzujúceho rozsudku.

Uznesením z 5. apríla 2017 Národná rada Slovenskej republiky túto amnestiu zrušila. Ústavný súd Slovenskej republiky následne rozhodol, že toto uznesenie je v súlade s Ústavou. Preto sa v trestnom stíhaní, ktoré bolo predtým zastavené z dôvodu amnestie, ďalej pokračovalo.

Okresný súd Bratislava III, ktorý rozhoduje v tejto veci, má v úmysle vydať voči jednej z obvinených osôb európsky zatykač. V tejto súvislosti sa Súdneho dvora v podstate spýtal, či je za okolností vo veci samej vydanie takéhoto európskeho zatykača a jednak zrušenie amnestie v súlade s právom Únie a konkrétne s Chartou základných práv Európskej únie. Slovenský súd svoje pochybnosti založil najmä na zásade *ne bis in idem*,¹ keďže trestné konanie voči danej osobe už bolo právoplatne zastavené.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor najprv uviedol, že **na spor vo veci samej sa vzťahuje právo Únie, keďže na konanie o vydaní európskeho zatykača, ktoré má vnútroštátny súd v úmysle začať, sa môže uplatniť rámcové rozhodnutie o európskom zatykači**,² a teda aj ustanovenia Charty týkajúce sa zásady *ne bis in idem*, ktorú osobitne vykonáva toto rámcové rozhodnutie.

Súdny dvor ďalej pripomenul, že **na zásadu *ne bis in idem* sa možno odvolávať len vtedy, ak došlo k preskúmaniu trestnoprávnej zodpovednosti dotknutej osoby a bolo voči nej vydané rozhodnutie**. Len takýto výklad je totiž v súlade s legitímnym cieľom, ktorým je zabrániť beztrestnosti osôb, ktoré spáchali trestný čin.

V tejto súvislosti Súdny dvor podotkol, že rozhodnutie z 29. júna 2001, ktorým došlo k zastaveniu trestného stíhania voči dotknutým osobám, má podľa vnútroštátneho práva účinky oslobodzujúceho rozsudku.

¹ Podľa tejto zásady nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní za trestný čin, za ktorý už bol v rámci Únie oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom v súlade so zákonom.

² Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV) (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

Súdny dvor však dospel k záveru, že bez ohľadu na účinky tohto rozhodnutia v slovenskom práve sa zdá, že zo spisu, ktorý má k dispozícii, vyplýva, že **jediným následkom tohto rozhodnutia bolo zastavenie uvedených trestných stíhaní skôr, než mohli slovenské súdy posúdiť trestnoprávnu zodpovednosť obvinených osôb.**

Za týchto okolností Súdny dvor rozhodol, že **keďže rozhodnutie z 29. júna 2001 bolo prijaté pred posúdením trestnoprávnej zodpovednosti dotknutých obvinených osôb, zásada *ne bis in idem* nebráni vydaniu európskeho zatykača voči nim.**

Súdny dvor napokon dospel k záveru, že vnútroštátna právna úprava stanovujúca postup legislatívnej povahy týkajúci sa zrušenia amnestie a súdne konanie, ktorého predmetom je preskúmanie súladu tohto zrušenia amnestie s ústavou, nevykonáva právo Únie, keďže takéto postupy a konania nepatria do pôsobnosti tohto práva.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.